

Skřítkové vzduchu

Když pozorujeme skřítky vzduchu, musíme rozlišovat dvě hlavní třídy. První je velká, ale smíšená skupina, kterou takto můžeme nazývat, protože je jejich přirozený živel. Druhá je také velká, ale více méně homogenní skupina, která není omezená jen na vzduch. Skřítkové ve druhé skupině nejsou skřítkové vzduchu v přímém slova smyslu, je to spíše množství vysoce vyvinutých bytostí, které se vyvíjely prožitím ze země, vzduchu dokonce i ohně, aby byly nyní uvolněny z těchto speciálních podmínek, protože jejich inteligence je přerostla. Tyto inteligentní bytosti se nazývají sylfové a já budu toto jméno používat, protože tentokrát není zavádějící. Popíši je podrobně později, nyní uvedu, že jsou samostatnou třídou, jsou vysoce inteligentní a různého původu.

Vlastní bytosti vzduchu rozlišujeme do tří typů. Podle povahy jsou částečně vzduch a částečně voda. První typ žije v mracích; jejich velikost je různá, celkem jsou to bytosti velké, řídce utkané, mají objemné tvary, ale štíhlé, částečně lidské tváře. Jsou utkané jakoby z mračen. Při hraní se „nepřevlékají“ jako skřítkové země, ale formují masy mračen do nejrůznějších tvarů. Bytostní mračen jsou v říši skřítků sochaři, silně prožívající radost z tvorby, když se vznášejí se svými oblaky a tvarují je. Ochotně pracují podle návrhu jiných a když je nějaký oblak považován za živou věc, zvláště dětmi, skřítek reaguje na hru a snaží se vytvořit žádaný tvar. Když se dostatečně soustředíme na bytost v pozadí, ta odpoví na hru a bude se snažit vytvořit žádané. Nemá však cenu vyžadovat to silou vůle, protože tyto bytosti jsou velmi vrtošivé, reagují pouze na hru. Jejich inteligence velká není, ale jejich funkce v přírodě je důležitá, protože mohou řídit malé formace mraků a pomáhají shromažďovat velké masy mraků na déšť. Když se mraky rozplynou, vracejí se do horských jezer, mlhy a do moře. Jsou to laskavé bytosti, jako vlastně všechny bytosti vzduchu. Někdy mají kolem sebe pastelové stíny a když kolem sebe klouzají a hrají si spolu, bývá to velice hezký pohled. Své výtvary z mraků vytvářejí se stejnou vážností, jako děti, když staví hrady z písku. Mají také rády klouzavý pohyb větrem při dešti za letní bouřky. Bytostní mraků milují obzvláště východ a západ slunce, protože slunce, které prosvítá jejich mraky, vytváří barevné efekty, jichž používají ve své tvorbě. Když se obdivujeme krásnému západu slunce, snaží se obvykle o ještě krásnější podívanou. Zvláště si pamatuji na západy slunce v tropech, kdy jsem jako dítě okouzleně pozorovala jejich hru a snažila se dostat se s nimi do styku. Dodnes je ráda pozoruji, ale ani po létech pozorování mi není jasný jejich komplikovaný vztah k přírodním dějům jako je déšť, sníh atd.

Pravděpodobně nejcharakterističtější bytosti vzduchu jsou ty, které jsou spojeny s bouřkami. Jsou malé, asi 4-5 stop velké, ale krásné a mají pěkný tvar, podobný lidskému tělu, obličej mají úzké, rámované proudy vlasů. Jejich základní barva je stříbrná s jemným nádechem bledě modré a fialové. Obvykle jich bývá vidět několik, protože se pohybují s větrem, ale jejich vztah k větru není tak důvěrný jako je vztah bytosti mraku k mraku. Zřídka přicházejí dolů k zemi, většinou jsou ve velkých skupinách vysoko na obloze. Jen když vane silný vítr sestoupí k zemi nebo k povrchu oceánu. Jsou velmi inteligentní a povahou blízké sylfům. Snad by mohly být skupinou sylfů se speciálním připojením k větru, jako je to u hurikánů. Sylfové stejně jako ostatní bytosti pracují pod dohledem vyšších bytostných. Je to zvláštní skupina bytostných, kteří se spojují s bouřkami, a když má někde vypuknout velká bouřka, shromažďují se. Tak jako dešťové bouře jsou nejsilnějšími prožitky v životě bytostí mraků, tak větrné bouře způsobují radost příslušným bytostem. Sviští s větrem nad lesy, nad zemí, ale normálně jsou vidět jen na vrcholcích nejvyšších hor. Jsou nadřazené bytostem mraků a řídí je.

V nesmírně vysokých výškách lze nalézt poslední vzdušný typ, s nímž jsem se poněkud seznámila. Je to velkolepý netvor, létající jako drak. Je těžké odhadnout jejich velikost; jsou obrovští, připomínají tradičního čínského draka s velkou hlavou, dlouhým tělem s ocasem a velkýma očima. Hrají všemi barvami. Nevím přesně, co mají za práci. Jejich inteligence je nízká, nicméně jsou středisky určité

energie a síly, která je elektrická. Líně poletují napříč oblohou ve velkých výškách nad všemi mraky. Ve skutečnosti se ale možná pohybují rychleji. Bytosti bouře od nich přejímají energii pro nějaký účel. Může to znít absurdně, jsou však podobní obrovským, prehistorickým kravám na nebeských polích, potulují se kolem, pasou se z nějakého důvodu, který je ve spojení s jejich energií. Nikdy nesestoupí do nižší atmosféry a jsou vysoko nad úrovní všech bouří. Jsou zajímaví proto, že jsou podivní, ale víc o nich nevím. Conan Doyle kdysi napsal povídku, kterou nazval Hrůza výšek, kde možná popisuje tyto tvory. Jeden vyšší bytostný mi o dracích řekl, že se hlavně používají jako rezervoáry energie, kterou odebírají bytostní pro svou práci, takže tímto způsobem mohou ovlivňovat počasí. Bytosti mraků jsou asi částečně z kategorie vody, draci jsou vysloveně bytosti vzduchu stejně jako bytosti bouří.

Nejznámější bytost v království vzduchu je sylf. Sylfové jsou nejvyšším typem ze všech skřítků. Na pohled jsou velice krásní a je milé se s nimi seznámit. Mají dokonalé lidské rysy a tvary, krásné jako dětské tváře až na to, že jsou mnohem krásnější než průměrný člověk. Obklopeni duhovou mlhou, jsou podobní lidem zahaleným touto zářivou látkou, která ve slunci září jako opál. Jejich těla jsou vytvořena z mnohem jemnější látky než těla ostatních skřítků, takže pro normálního člověka je obtížné, aby je spatřil. Na druhé straně je jejich inteligence mnohem vyšší než u jiných skřítků, takže je zase snadnější s nimi komunikovat, protože umějí číst naše myšlenky. Není tedy těžké pro nás se s nimi dorozumět a jim s námi. Vlastně mnozí jsou výše než průměrný člověk, pokud se týká chápání. Dalším jejich rysem je, že nejsou vázáni k žádnému místu a k žádnému druhu práce, proto mohou chodit, kam chtějí a dělat, co chtějí. Ctižádostí sylfa je stát se vedoucím bytostným. Téměř jimi jsou. S malým úsilím se individualisují a zařazují mezi anděly, když příště berou na sebe formu. Snaží se dosáhnout tohoto cíle tím, že jsou co nejvíce kolem vedoucích bytostných, snaží se jim sloužit, ale nejen jim, nýbrž i lidem. Pouze službou a pochopením práce vedoucích bytostných dosáhnou vyššího stupně. Obvykle se to děje tak, že se stanou asistenty některého vedoucího bytostného a učí se vybrané službě. Vykonávají zvláštní úkoly, které jim tento bytostný určí a také působí jako osobní poslové nebo služba. Takto mají mnozí vedoucí bytostní k ruce několik sylfů. Tímto způsobem skřítek (menší bytostný) nabývá zkušenosti a - co je důležitější - zálibu. Vedoucí bytostný se snaží probudit skrytou lásku svých druhů. Vzniká citlivá něžnost, protože sylf je nesmírně šťasten ve službě svému vedoucímu a často je hrdý na svůj úkol. Vskutku je v nejčistším slova smyslu „zamilován“ do svého bytostného šéfa a tento vztah je tak jemný, že se lidem téměř nedá popsat, protože lidé ke každému citu vztahují aspoň částečně fyzickou přitažlivost. Navíc je sylf trvale zamilován - další velký rozdíl!

Mnozí sylfové mají co dělat s lidmi. Často pomáhají lidem, kteří mají bolesti nebo jinak trpí a dokonce zachraňují lidi před smrtí. Často působí jako andělé strážci a říkají lidem, co je čeká. Bývají vázáni na nemocnice, zvláště jsou u umírajících lidí. Jednou z jejich radostí je pomáhat dětem, které právě zemřely a cítí se ztracené a v cizině. Hrají si s nimi, vyprávějí jim nejkrásnější pohádky, vodí je na krásná místa. Tato práce jim přináší potěšení, protože jako všichni bytostní milují děti a všechno mladé. Tyto děti s touhou čekají na další návštěvu těchto bytostí.

Ve středověkých knihách se dočítáme, že sylfové sloužili mágům a ať to zní jakkoliv divně a můžeme se na to dívat s předsudkem, je to přece pravda. Často pomáhají lidem místo andělů a získávají poučení a zkušenosti tímto způsobem místo způsobu obvyklejšího. Ariel je mnohem více než jen básnická invence. Vlastně všude v literatuře, kde jsem se setkala s touto charakterizací, je to nejpřesnější popis sylfa, který můžeme mít. Pocit Ariela, že je vázán ke svému pánovi jak úctou tak láskou, jeho rychlost a dovednost podporovaná mocí

Prospera, jeho tolerance vůči všemu bytí, jeho dohled nad tupým Calibanem, jeho moc nad živly - to vše dokazuje, že básník si je na tomto poli stejně jist jako kdekoliv jinde. Díky sylfům je království vzduchu zvláště krásné. Jejich dobrotivá služba a loajální oddanost jsou delikátní, jejich vnímání tak

ostré, jejich smysl pro nezbednosti tak výrazný, jsou tak veselí, že jejich zásluhou jsou bytosti vzduchu tak unikátní. Voda má své vlastní veselí, oheň je nezvykle kouzelný, ale pouze vzduch dodává tyto nebeské bytosti s jejich jasným a laskavým chápáním lidstva a to vše spolu s andělskou mocí nikoliv menšího řádu. Další vlastností království vzduchu je, že není založen v žádném smyslu na fyzickém životě. Skřítkové povrchu země a vod se účastní na kypícím fyzikálním životě, dokonce i skály jsou pro skřítky živé a hlubiny moře jsou obydleny. Ale vzduch je místo nesmírné svobody. Obrovské oblasti na nebi nejsou obydleny a všude je znát menší organizovanost. Sylfové prolévají nízko nad zemí a pohybují se tam, kam potřebují. Mnohem výše nad nimi se někdy objeví řídké obyvatelstvo bytostí mraků a bouří. Nakonec, v největších vzdálenostech a výšce, se potuluje drak. Toto vše je živel, který byl vždy a správně synonymem pro volnost.

From:

<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - Duchovní podpora

Permanent link:

https://duhovnipodpora.vzestup.net/detem/skutezny_svet_skritku/skritkove_vzduchu

Last update: **05.11.2014 12:05**

